

Прилог

Оваа активност се имплементира од страна на
Смарт АП - Лабораторија за социјални иновации Скопје, во рамките на проектот
„Промоција на безбедна училишна средина“.

Проектот *„Промоција на безбедна училишна средина“* се спроведува од страна на
 Коалицијата на младински организации **„СЕГА“** во партнерство со Македонскиот
 центар за граѓанско образование, Првата детска амбасада во светот **„МЕЃАШИ“** и
 СМАРТ АП - Лабораторија за социјални иновации Скопје, а финансиски поддржан од
 Детската фондација **„Песталоци“**.

**MACEDONIAN
CIVIC
EDUCATION
CENTER**

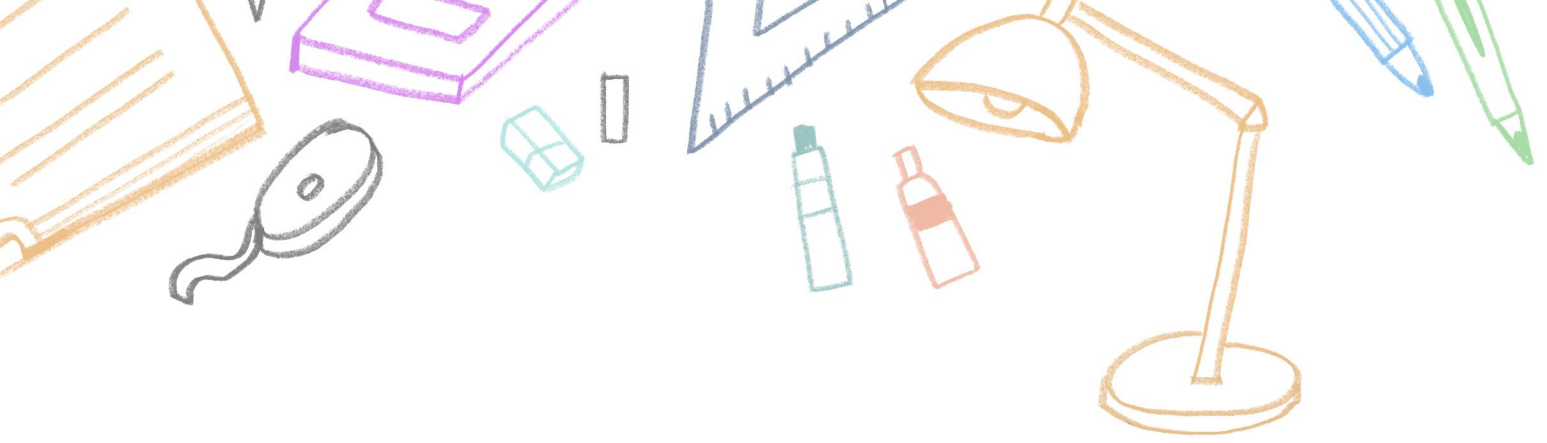

Заедно за сите

Промоција на безбедна училишна средина
Проект поддржан од Детска фондација Песталоци

ЕДУЛАБ

ДИЈАЛОЗИ ЗА НЕСООДВЕТНО ОДНЕСУВАЊЕ

Дијалог 1: За време на час

Наставникот (со строг глас): Мартин, веќе неколку пати ти реков да престанеш да зборуваш за време на час. Ова е важно објаснување за тестот!

Мартин (со малку досаден тон): Да, да, еве, ве слушам, но само го прашав Дарко за натпреварот вчера.

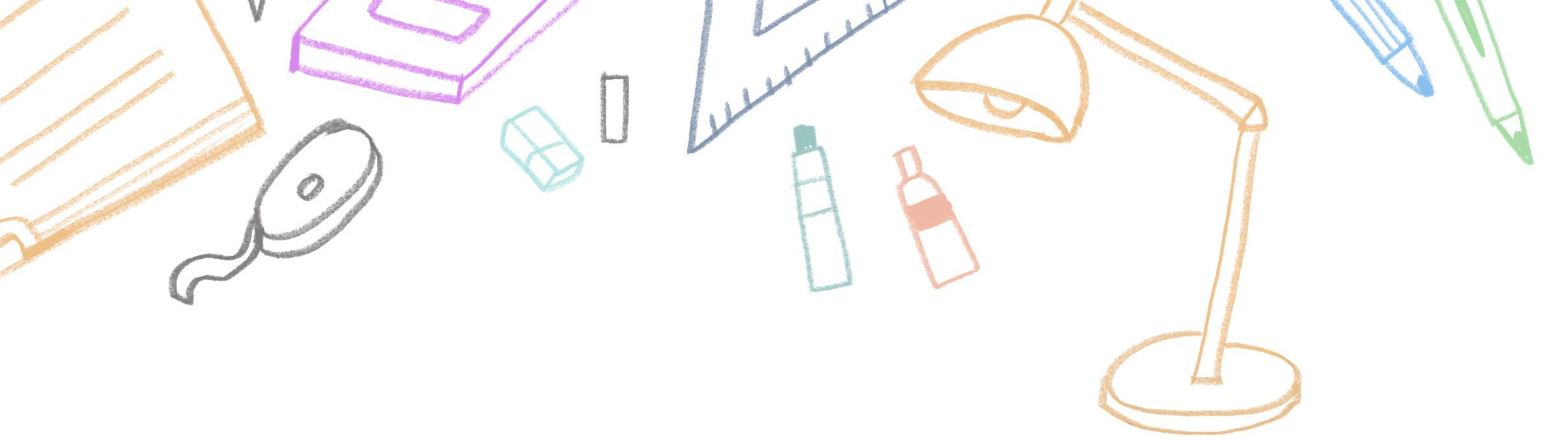
Дарко (со понижен глас): Мартин, да, супер беше натпреварот, ама сега слушај, продолжуваме по часот.

Наставникот (со повишен тон): Мартин, ова е последен пат! Ако уште еднаш те слушнам, ќе морам да те избркам од час.

Мартин (тихо, но насмевнат): Извинете, наставничке...

(се врти кон Дарко и тивко му шепоти) Ајде, по ова одиш на пауза?

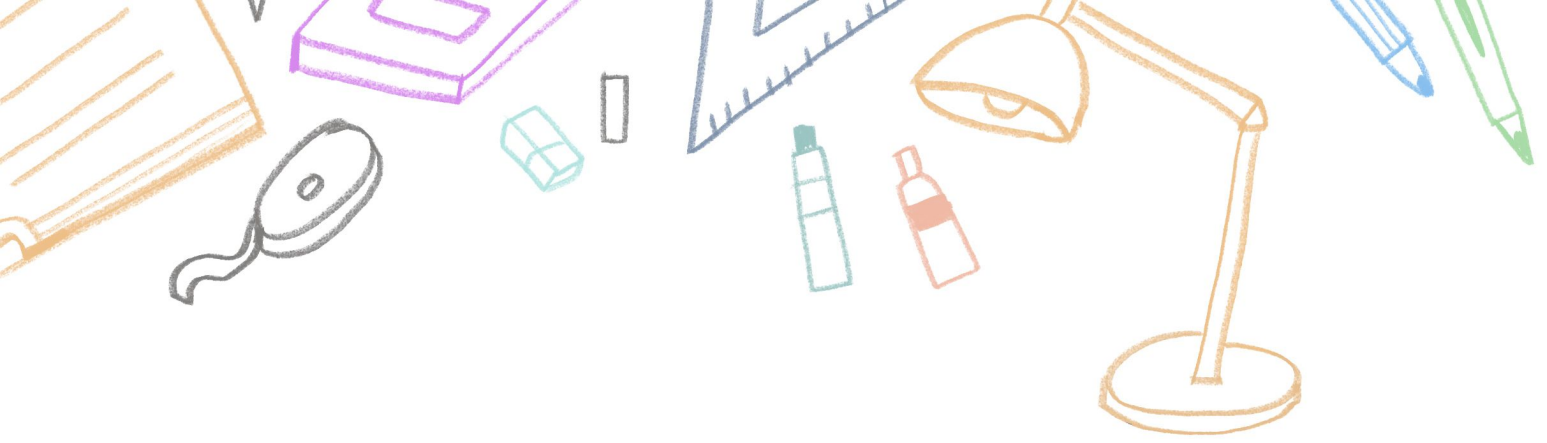
Последици:

- Другите ученици почнуваат да се фрустрираат затоа што не можат да се концентрираат на важното објаснување.
- Атмосферата во класот станува понапната и неорганизирана.
- Наставникот губи контрола врз предавањето и мора да троши повеќе време за дисциплинирање отколку за учење.
- Мартин создава лош пример, поттикнувајќи и други ученици да го имитираат неговото однесување.

Прашања за рефлексija:

- Што можеше Мартин да направи поинаку за да покаже почит кон часот и кон наставникот?
- Како неговото однесување влијаеше на останатите ученици?
- Што мислите, дали неговите другари требаше да му укажат дека е неправилно тоа што го прави?

Дијалог 2: Во ходник за време на големиот одмор

Марина (возбудено): Еј, Петре, што правиш? Ајде да се качиме на прозорците, никој не гледа, ќе биде супер забава!

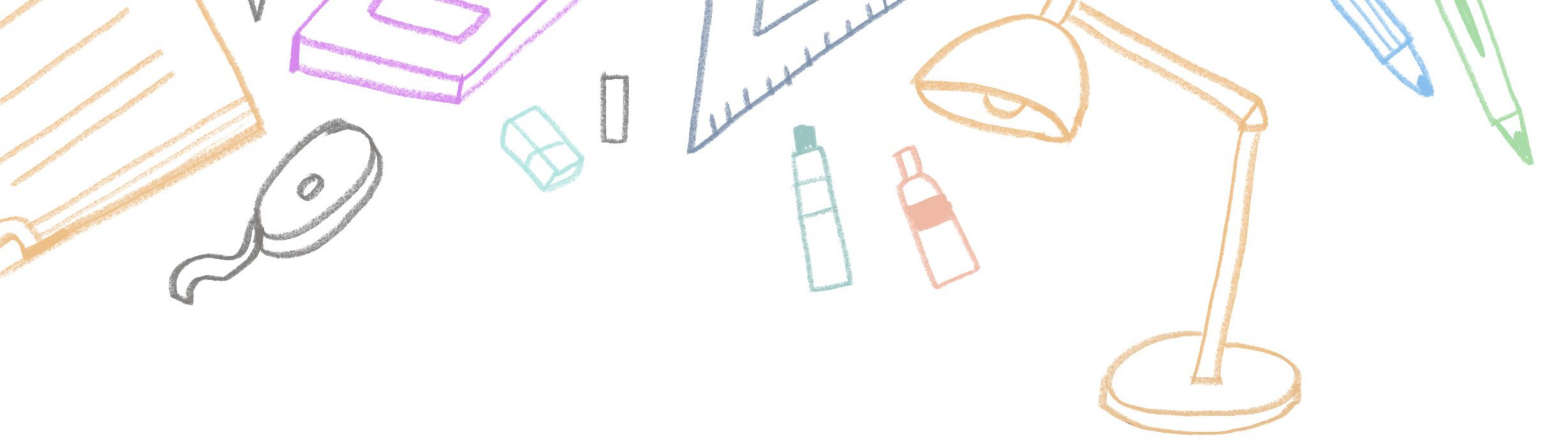
Петар (со загрижен израз на лицето): Леле, Марина, немој да правиш такви работи. Ќе се повредиш или некој ќе нè фати.

Марина (претерано самоуверено): Ајде бе, што ти е страв? Кога ќе бидеш кул ако не сега? Никој нема да нè фати!

Петар (повлечено): Не сакам проблеми. Ако наставникот нè фати, ќе имаме големи проблеми, а не сакам да им објаснувам на родителите.

Марина (со доза на предизвик): Ах, ама си досаден! Јас ќе се обидам! (брзо се качува на прозорецот, но губи рамнотежа и паѓа)

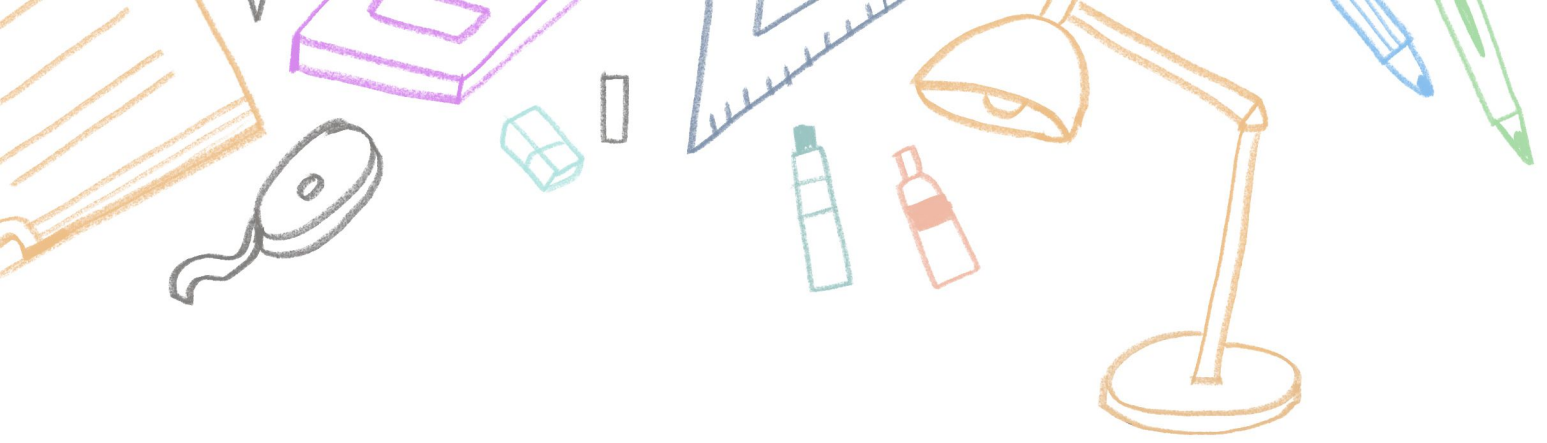
Последици:

- Марина паѓа и ја повредува раката, што создава паника и стрес кај сите ученици кои го гледаат настанот.
- Петар се чувствува виновен што не успеал да ја спречи, иако не учествувал активно.
- Наставниците мора да интервенираат, што доведува до дополнителни мерки за безбедност во училиштето.
- Другите ученици се чувствуваат под притисок да учествуваат во ризични постапки за да не бидат сметани за „досадни.“

Прашања за рефлексija:

- Како можеше Петар да ја спречи Марина да се повреди?
- Како ова однесување влијаеше врз сите околу нив, и директно и индиректно?
- Што можат учениците да направат за да се спречат вакви ситуации?

Дијалог 3: Во училница, по завршување на часот

Александар (со злобна насмевка): Еј, Ана, ајде да ги разместиме клупите пред да дојде наставникот! Ќе биде смешно, ќе ги збуниме сите!

Ана (неодлучно): Зошто да го правиме тоа? Само ќе го налутиме наставникот и соучениците. Не е смешно да се создава неред.

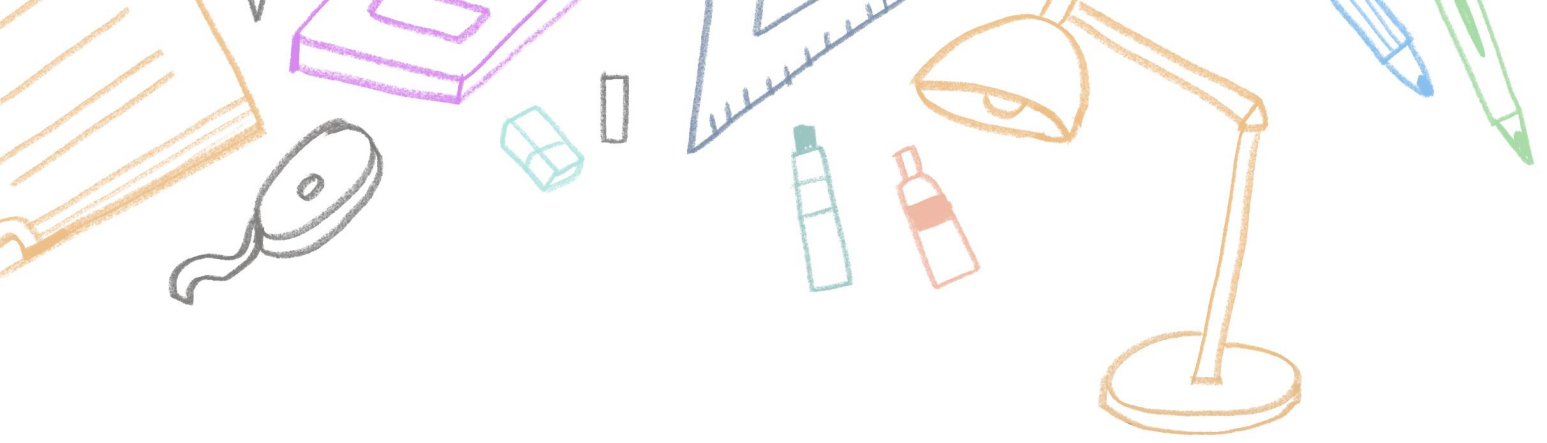
Александар (претерано ентузијастично): Баш затоа! Ќе биде забавно! Ќе гледаме како ќе бидат збунети кога ќе видат што сме направиле. Ајде, Ана, само за кратко, никој нема да знае.

Ана (со неодлучност): Не знам... мислам дека не е добра идеја.

Александар: Ајде, Ана, ќе биде забавно, само за кратко! Никој нема да се лути долго време, само ќе се смеат!

Ана (воздивнува): Ох, добро... ама ова е последен пат!

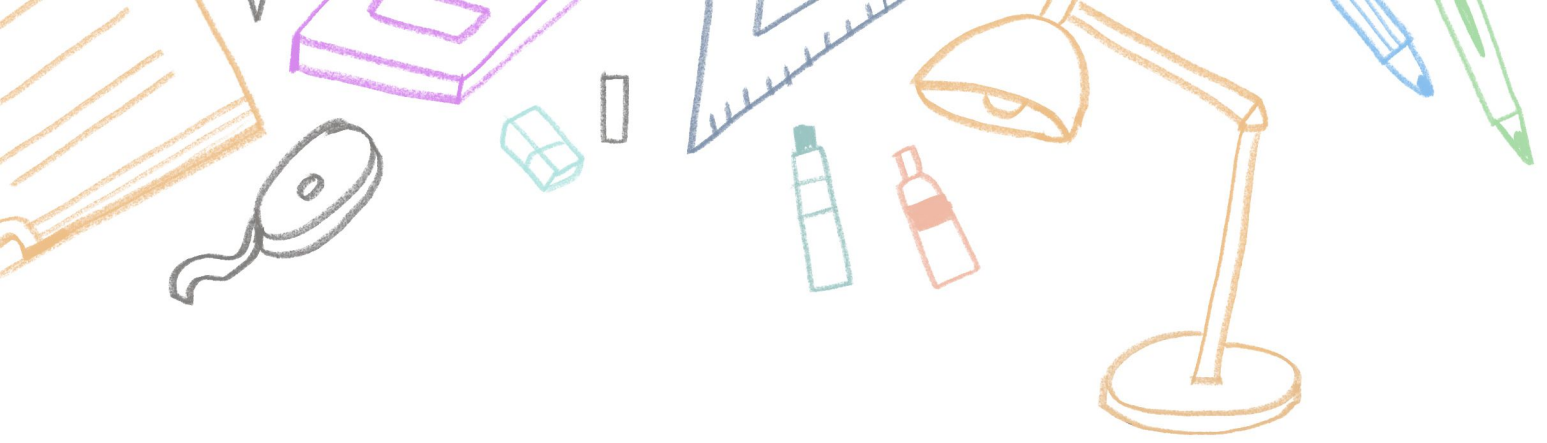
Последици:

- Учениците кои доаѓаат по нив се присилени да го средат нередот, што го одложува почетокот на следниот час.
- Наставникот се фрустрира, губи време за да го дознае виновникот и ги казнува сите, создавајќи напната атмосфера.
- Ана чувствува вина за своето учество, а Александар ја губи почитта кај своите соученици.

Прашања за рефлексija:

- Како можеше Ана да одговори на притисокот од Александар на поодговорен начин?
- Како постапките на овие ученици влијаат врз нивните врсници и врз наставниците?
- Дали сте биле во слична ситуација кога сте почувствувале притисок од некого? Како сте реагирале?

Дијалог 4: Во библиотеката

Виктор (со шепот, но насмевнат): Еј, Стефане, ајде да зборуваме тука, никој нема да забележи. Не е толку тивко како што велат.

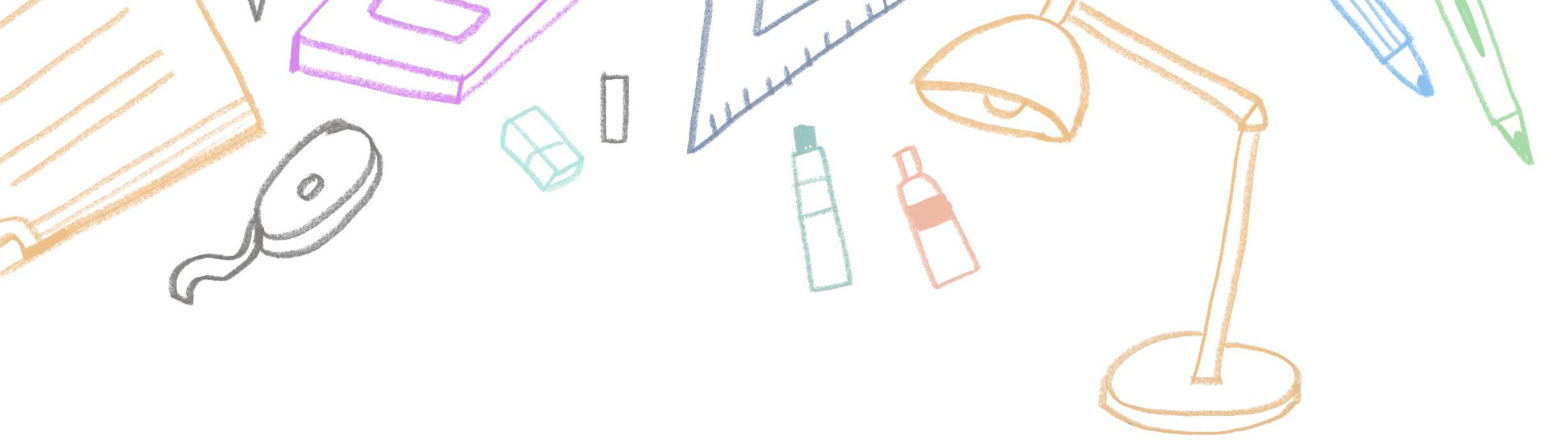
Стефан (со сериозен израз на лицето): Виктор, тивко, во библиотека сме. Не смееш да зборуваш гласно, нели знаеш дека е против правилата?

Виктор (со бунтовен тон): Ајде бе, опушти се! Никој не гледа, сите се зафатени со читање.

Стефан (со уште поголема загриженост): Ќе нè избркаат од библиотека ако не сме тивки. Не сакам да имаме проблеми.

Виктор (дрско): Баш ми е гајле. Ако не им се допаѓа, можат да ни кажат, не мора да бидеме толку тивки.

Последици:

- Учениците кои учат во библиотеката не можат да се концентрираат заради бучавата што им го нарушува времето за учење.
- Работната атмосфера во библиотеката е нарушена, што создава нервоза и фрустрација кај другите ученици.
- Кадарот на библиотеката мора да ги предупреди или избрка учениците, создавајќи дополнителни напнати ситуации.

Прашања за рефлексija:

- Како можеше Стефан да го убеди Виктор поефикасно да престане да зборува?
- Како бучавата во библиотеката влијаеше на другите ученици?
- Дали некогаш сте почувствувале сличен притисок да ги прекршите правилата на некое место како библиотеката? Како сте постапиле?

